

■ SAQIF QARATORPAQ

Yadımdan çıxır daha
Nə varsa səndən yana.
Yollarım elə bağlı,
Gələmmirəm yanına.

Səssizcə çiçəkleyir
Adın dodaqlarımda.
Göz yaşım bir misradı,
Donub yanaqlarımda.

Üst-başımda, saçımda
Həsretinin qoxusu,
Hər gecə yuxumdadı
Ayrılığın yuxusu.

Sənsiz gör necə itib
Ömrün-günün sahmanı.
Sızıldayır içimdə
Səni görmək gümanı

Bu gün də bitdi belə,
Demirəm ki yaşadım
Titrəyən əllərimlə
Xəyalını oxşadım.

Yenə səhra ömrümə
Düşdü bir qərib axşam.
Ürəyim elə təşnə,
Tək sənə susamışam

* * *

Necə girdin ürəyimə,
Xəbərim olmadı bundan.
Gözümü açınca gördüm
Elə min ildi ordasan

Axı, kim öyrədib sənə
Bu cadunu, bu ovsunu?
Sən gəldin, anlatdın mənə
eşqin gözəl olduğunu.

Quruyub qalmışam elə,
Söz də tapmıram deməyə.
Bilmirəm, necə “get” deyim,
Yerin varmı ki getməyə

* * *

Bilmirəm nə deyim sənə bu yaşda,
İlk dəfə vurulan uşaq deyiləm.
Bir az utancağam, bir az da tənbel,
Neyləyim, elə də qoçaq deyiləm.

Kəsdirib qapımı budu son bahar,
Ayağım altında xəzəldi illər...
Mənim qız qaytaran vaxtım ha deyil,
Elə görən kimi sevé gözəllər.

Yoxsa sən gecikdin bu ömrə-günə,
Bilmirəm, gec tapdım bəlkə mən səni.
Bir nakam sevdanın naxışdı bax,
Alnımın qırışı, saçımın dəni.

Bir eşqin acısı sızlar içimdə,
Adını sinəmə yazıb ayrılıq.
Mən çoxdan ölmüşəm bir buz ürəkdə,
O gündən qəbrimi qazıb ayrılıq.

Demirəm halıma acı bir azca,
Səndən bir cvbab da gözləmirəm mən.
Bir az ürəyimi boşaltdım yetər,
Bundan sonrasını özün bilərsən...

* * *

Daha çıxmıyacam yoluna sənin,
Yox, sənə sevgidən danışmayacam...
Titrəyə-titrəyə çıxıb qarşına
Bir də girməyəcəm qoluna sənin,
Yox, sənə sevgidən danışmayacam...

Eh, ötüb gedəcəm səni görəndə,
Almayacam belə salamını da.
Səndə nəyim varsa, geriye qaytar,
Qaytar ən xırdaca yalanımı da,
Yox, sənə sevgidən danışmayacam...

Adını eşidib susacam daha,
Qayaya dönəcəm, daşa dönəcəm.
Gülüştək üzündə gül açmayacam,
Daha gözlərində yaşa dönəcəm...

Yox, sənə sevgidən danışmayacam...

Sən də unut məni, çıxart yadımdan,
Düşün ki, dünyada yox belə adam...
Eh... aylı gecədə o sirli sözü
Bir də qulağına pıçıldamaram...
Yox, sənə sevgidən danışmayacam...

Mümkünmü qaytarmaq vaxtı geriye?
Yuxutek gözümdə kölgələnir qəm.
Hər səni görəndə səndən gizlicə
İçimi yandırır bir söz: - sevirəm!
Yox... sənə sevgidən danışmayacam.

* * *

Elə xoşbəxtдилər küləklər... elə...
Yorulmur saçını sıgallamaqdan.
Nə ola üzümə toxuna bir yol...
Baxıb həsəd çəkə çoxu uzaqdan.

Bir az mənim olsun qoy sizin küçə,
Bitim ağac kimi yolunun üstə.
Özüm gələmmirəm, barı uyusun
Gecələr xəyalım qolunun üstə...

Saçını gah yağış, gah da qar öpər,
Uzaqdan baxaram cızdağım çıxar.
Elə korun-korun yanaram altdan,
Axıra nə külüm, nə yağım çıxar...

Qəfil gəldi bu sevda,,
heç olmadı xəbərim.
sən deyirsən "qayıt get",
dönmək olurmu geri?

Çoxdan yanıb tökülüb
arkadakı körpülər.
Qısılib ürəyimə
Bir qərib həsrət inlər...

Arxada bir payız var,
qarşıda bir qarlı qış.
Uzatsın ömrümüzü
bir azca bu aldaniş...

Qorxum yoxdu kimsədən,
qoy olsun olacaqlar.
yanıq yeri duracaq,
eh, sönsə də ocaqlar...

Daha baxma heç nəyə,
utanma bu sevgidən.
Bu həyatda heç kimi
belə sevməmişəm mən.

* * *

Sən ey payız çiçəyi,
Gör nə düşüb bəxtinə.
İçimdə bir sevgi var,
Necə oxşayır sənə.

Durnalar köçdü getdi,
Yoxsa yoxdu xəbərin?
Ömrü gödək olurmuş
Payızda sevgilərin...

Mən bilmədim bu sevda
Hardan düşdü könlümə.
İndi gizli dərdimi
Deyəmmirəm heç kimə.

Külək əsir, tökülür
Ağacların yarpağı.
Məni həsrət üşüdər,
Səni payız sazağı.

Səhərdi... günəş çıxıb...
Gəl sevinmə bu başdan.
İndi hələ payızdı,
Xəbərin yoxdu qışdan.

* * *

Ürəyim köçəri quş yuvasıdı,
Gedərsən, boş qalar sənin də yerin.
Yastığı isladan göz yaşlarımı
A zalım, silərmə bir də əllərin?!

Gör necə asandı bir qəlbi qırmaq...
Qoy ucsun əlinlə könlümün evi.
Yetim uşaq kimi boynunu büküb
Bir kiçik misrada yaşar bu sevgi...

Nəmli gözlərimdə bir ümid ölər,
Ayar ulduz kimi göyün üzündən.
Ölü balıq kimi çıxaram üzə
Səhər açılarda eşq dənizindən...

Unudaram hər şeyi
bircə səndən savayı.
Getmə, dayan, nə olar,
gecə könlümün ayı!

Gəl gizlənmə buluda,
göstər hərdən üzünü.
Gözlərini görməsəm,
necə yumum gözümü?

Qoy gedənlər getsinlər..
ayaq saxla sən bir az.
Bilirsən, həsrətinə
könlüm daha dayanmaz...

İsladar gecələri
gözlərimin yuxusu.
Kaş məni öldürəydi
saçlarının qoxusu...

Gərək vaxt dayanaydı
əllərləndən öpəndə...
Eh, ölüb dirilirəm
neynim səni görəndə...

Məni də qəlbinə yaz,
gec olsa da, nə olar.
Bilim ki ürəyində
bircə misra yerim var...

* * *

Üzüme gülümsəmə
Hər məni görəndə sən.
Hər səhər baxışınla
Vurma könül evimdən.

Qoy gedim öz yolumla,
Gör nə qədər işim var.
Saymaqla bitən deyil,
Məktəb, maşın, ev, bazar...

Saçlarını çiyinə
Belə tökmə nə olar...
Mənim buna dözəsi
Elə ürəyimmi var.

Nə olar görüşəndə
Bir də elə vermə əl.
Tükəniyəm, bitirəm...
Mənə ümid vermə gəl!

Çox da yaşım baxma,
Lap uşaqdan betərəm.
Qoşulub gülüşünə
Sənnən çıxıb gedərəm.

VƏTƏN

Vətən, sənin hər daşına qurbanam,
Hər daş altda bir şəhidin ruhu var.
Sevinc gözə bilməz yaralı könlüm,
Ürəyimdə anaların ahı var.

Əsirlikdə elim var, axtarmıram,
Çəkir zülüm, dərd, qubar axtarmıram,
Bu halına günahkar axtarmıram,
Vətən deyən hər kəsin günahı var.

Dünya gəzən şöhrətimə göz dikib,
Əsir tutub, qeyrətimə göz dikib,
Torpağıma, sərvətimə göz dikib,
Düşmənimin “çox gözəl” iştahı var.

SEVGİYƏ NAĞIL DEMƏ

Bənzətmə sevgini quru nağıla,
Qıyma ümidlərim sına, dağıla,
İnsan gərək sevgi ilə doğula,
Bu sevgiyə nağıl demə, əzizim.

Xoş ovqatı, səfası var sevginin,
Baldan şirin cəfası var sevginin,
Çox ürəkdə yuvası var sevginin,
Bu sevgiyə nağıl demə, əzizim.

İnsanlara əl uzadar, əli yox,
Məst eyləyər, könül, açar dili yox,
Bu sevginin nöqtəsi, vergülü yox,
Bu sevgiyə nağıl demə, əzizim.

Sevgi bitməz daim böyüyər, şişər,
Eşq düşən ürəkdə közərər, bişər,
Nağıl bitər, göydən üç alma düşər,
Bu sevgiyə nağıl demə, əzizim.

ELİNDƏN GƏLƏR

Çalış, uzaq ol ki, dərdin daşından,
Gözün ağrıməsın kədər yaşından.
İnsana nə gəlsə davranışından,
Bir də, yersiz ötən dilindən gələr.

Çox yemək haramdır öz qədərindən,
Atdığıın addımı düşün dərinədən,
Şairə xoş sözlər şah əsərindən,
Bağbana bənzərsiz gülündən gələr.

İnsan yerlə gəzər, xəyalı göylə,
Çətin, dar məqamda doğru söz söylə,
Hər zaman hər kəsə yaxşılıq eylə,
Pislik hər insanın əlindən gələr!

Nofəl, daha bəsdir, fikirdən əl çək!
Qəm yükü ağırdır, dözməyir ürək.
Qəhrəman oğluna dar gündə kömək,
Doğma obasından, elindən gələr.

ÜMİD VƏ SEVGİ

Yadlaşıb o gözlər, süzgün baxışlar,
İsti ümidlərim artıq soyuyub.
İtib, ləpələrdə yox olub izin,
Bu gecə dəniz də sənsiz uyuyub.

Ey dəniz, elə bir dalğa gətir ki,
Həsretdən, kədərdən qoparsın məni.
Ümid gəmisini tezəcə yetir ki,
Sevgi limanına aparsın məni.

Gedəncün ağlamaq nəyi dəyişər,
Bir damla yaşa da dəyməz, dənizim.
Təkcə xatirələr bizlə görüşər,
O getdi, geriye dönməz, dənizim.

Ümid, bir eşq üçün tükənib bitmə,
Qoyma qəm gölündə batım, amandı.
Susma, ey dənizim, yuxuya getmə,
O həzin laylanla yatım, amandı.

■ Nofəl Ümid

5 mart 2016

WWW.KASPI.AZ

SÖZ
23